

Villy Søvndal (SF):

Jeg hører i virkeligheden udenrigsministeren, synes jeg, holde en meget betænkelig tale om nødvendigheden af at holde hovedet koldt i en situation, som er så svær, at ingen i virkeligheden har meget gode svar på den, det vil jeg godt kvittere for, og også for udenrigsministerens holdning, at det er vigtigt at bevare OSCE inde. Den holdning deler vi til fulde.

Det bærer vel alt sammen frem mod yderligere anstrengelser, frem mod at få det, man kunne kalde en forhandlet løsning. Og der vil jeg så godt spørge udenrigsministeren om holdningen til som en del af en forhandlet løsning at genoverveje de økonomiske sanktioner mod Serbien.

Jeg siger ikke, at det er for at undskylde de ting, serberne har lavet, men skal man lave en forhandlingsløsning, er det vel en situation, hvor man må give og tage. Jeg deler helt opfattelsen af, at serberne har været de mest brutale i det forløb, vi har set. Men indgår det i regeringens overvejelser, i alliancens overvejelser at prøve at lave en forhandlingsløsning, der indebærer, at man lemper sanktionerne?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg må først understrege, at en forhandlingsløsning selvfølgelig er det eneste holdbare på lang sigt.

Før der sker fremskridt på dette område, tror jeg ikke, man skal regne med, at det internationale samfund vil ophæve sanktionerne mod Serbien. Sanktionerne er jo pålagt ved beslutninger i FN's Sikkerhedsråd, og jeg kan slet ikke se nogen mulighed for, at FN's Sikkerhedsråd i den nuværende beslutning skulle vedtage at ophæve de meget strenge økonomiske sanktioner over for Serbien. Også EU deltager jo i disse sanktioner.

Hvis der kom fremskridt i Serbien og Serbiens holdning til Kosovo, er der to ting, der kan trænge sig på og være en mulighed: dels at Serbien genoptages som medlem i OSCE, og dels også at sanktionerne genovervejes. For øjeblikket må vi sige, at det er en teoretisk mulighed.

Keld Albrechtsen (EL):

I anledning af svaret på hr. Peter Skaarups spørgsmål vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at den danske regering ikke går med planer om et militært indgreb, således som der blev lagt op til det fra Dansk Folkepartis side.

Det er jo blevet meget almindeligt blandt en række partier og langt ind i regeringen, at man efterhånden tror, at man kan finde militære løsninger på alle mulige politiske problemer. Derfor er jeg også glad for, at ministeren i dag meget klart understreger, at nu må man bevare bevidstheden og satse på en forhandlingsløsning, og det er altså derfor, jeg godt vil bede ministeren om at præcisere, at den danske regering ikke stiler mod en militær løsning i denne sag.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Udviklingen i Kosovo må vi holde øje med fra time til time i disse døgn. Desværre er situationen sådan, at meget kunne gå galt meget hurtigt og tvinge os ind i overvejelser, som vi i dag ikke kan gøre os, så jeg kan ikke binde mig til, at der ikke også i fremtiden kunne være behov for at overveje militære skridt.

Men for øjeblikket er det rigtigt at prøve at presse på for at få en forhandlingsløsning, og lad mig understrege: Det kræver jo, at begge parter giver sig. Det kræver, at serberne gør det, men det kræver jo altså også, at UCK finder sammen om en fælles forhandlingslinje.

Det er i virkeligheden et grundproblem i forhandlingerne i dag, at der på kosovoalbansk side er stridende grupper, forskellige opfattelser og ikke en fælles holdning. Det vanskeliggør i øjeblikket forhandlingerne om en løsning.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge udenrigsministeren, om der ikke findes, hvad skal vi sige, nogen grænse for, hvor meget undertrykkelse den albanske befolkning i Kosova skal acceptere, før man fra det internationale samfund vil anerkende deres legitime ret til selv at bestemme, om de vil være selvstændige eller en del af rest-Jugoslavien.

Altså, er det ikke rimeligt, at en befolkning, der bliver udsat for den grad af undertrykkelse, får retten til selv at afgøre deres fremtid? Hvorfor skal den afgøres af Beograd? Hvorfor skal den afgøres af NATO-ministre i Bruxelles? Hvorfor skal de ikke selv have retten til afgøre, hvordan deres status skal være fremover, f.eks. gennem en folkeafstemning, som vi jo f.eks. havde i Sønderjylland efter Første Verdenskrig?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg må nøjes med at konstatere, at der i dag i det internationale samfund ikke er nogen støtte til selvstændighed for Kosovo. Der er stærk